I. N. J.

POSITIONES INAUGURALES

Ex Materia

DE

JURE AGNATORUM IN FEUDIS,

QUAS

Divina Favente Clementiâ,

Indultu

MAGNIFICI ET NOBILISSIMI ICTORUM ORDINIS

In Illuſtriſſima EBERHARDINA,

PRÆSIDE

DN. GABR. SCHWEDERO, U. J. D.

Sacri Cæſarei Palatii Comite, Sereniſsimi DUCIS Würtemberg. Conſiliario, Juris Publici & Feudalis Prof. Publ.

Domino Patrono, Præceptore, ac Hoſpite ſempiterno obſervantiæ cultu proſequendo,

Pro LICENTIA,

Summos in utroque Iure Honores, Privilegia, & Immunitates ritè capeſſendi,

H. L. Q. C.

Publicæ Eruditorum diſquiſitioni ſubjicit

Ad diem 14. Martii,

PHILIPPUS LUDOVICUS BRENNER.

Nürtting.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

TUBINGÆ,

A. O. R. MDCCVII.

Typis Joh. Conradi Eitelii.

Digitized by Google

Digitized by Google

PROOEMIUM.

PRopoſueram quidem mihi, loco *Thematis Inauguralis*, præſens hoc Argumentum ex Commendatione Magnif. DN. PRÆSIDIS, Patroni, Præceptoris atque Hoſpitis æternum venerandi, ob inſignem ejus in Foro utilitatem atque frequentiam, prolixius deducere; Sed illorum quorum authoritatem neque aſpernari, neque voluntatem negligere debebam, literæ avocatoriæ mihi vix tantum temporis reliquere, ut ex eo Poſitiones quasdam, principaliores Controverſias in ſe continentes, colligere potuerim; quas ut æqui bonique conſulas, B. L. eſt quod obnixe rogo.

POSITIO I.

VOx Agnationis, unde Agnatorum Nomen deſcendit, promiſcuè & ſynonimicè uſurpatur cum voce Familiæ, Domûs, Stirpis, Generis, dicimus enim, es iſt ein Fürſtlich / Gräfflich Haus oder Familie es iſt ein Adelicher Stamm / es iſt ein Geſchlecht und Familie, ac ad ſimilitudinem vocis Familiæ, de qua in L. 195. de V. S. interdum accipitur complexive, pro omnium ab eodem Genitore per maſculos deſcendentium conjunctione in quotcunque etiam diviſa per plures ge-

nerationes ſit Stirpes, & ſic pro eâ, quæ communi Jure talis eſt, & communia Agnationis Jura habet. *d. L.* 195. *§.* 2. ibi: *Communi Iure Familiam dicimus omnium Agnatorum. d. V.* S. & alias appellatione Gentis uno communi nomine utentis venit, ut cum dicimus, das Haus Sachſen/ das Haus Brandenburg. Interdum vero pro conjunctione ejusmodi, quæ unius eſt Stirpis, ita, ut quot ſunt ex uno genitore agnatæ Stirpes, tot etiam ſeparatæ ſint iterum agnationes. Sic v. gr. diſtinguuntur, das Königliche Brandenburgiſche Haus/ und das Marggräfflich Brandenburgiſche Culmbachiſche/ Barantiſche/ und Onolzbachiſche Haus/ & qui ſunt ejusdem ſtirpis ſeu lineæ, ejusdem etiam Agnationis dicantur, & ſic Juris eidem ſtirpi competentis participes, cæteræ vero ſtirpes, & qui earundem membra ſunt, quidem dicantur ejusdem gentis eſſe, & eandem habere Parentelam aut gentilitatem, non tamen uni proprii Juris ſemper altera particeps ſit, *L.* 53. *d. V. S* ibi; *Cum dicitur apud Veteres agnatorum, gentiliumq́, pro ſeparatione accipitur.*

II.

Sic licet, ut exemplo rem illuſtremus, quotquot hodiè ex Sereniſſima Familia & Domo Brandenburgica ſuperſunt & florent, unum communem genitorem agnoſcant, & ſic eandem Parentelam & gentilitatem habeant, atque, hinc, caſu eventuro, etiam mutuo & reciproco ſucceſſionis Jure gaviſuri ſint, non tantum in Feudis Imperii, ſed in ipſa quoque Boruſſia, ab Alberto Brandenburgico, Ordinis Teutonici Magiſtro, imploratis auxiliis pro tuenda contra Polonos Boruſſia, ab Imperio fruſtrato, à Sigismundo I. Poloniæ Rege, an. 1525. vi initæ cum ipſo transactionis, cujus tenorem exhibet Limnæus, *tom.* 1. *addit* ad *L.* 5. *c.* 7. *pag.* 760. *ſeqq.* in Feudum recepta, vigore ſimultaneæ inveſtituræ Joachimo II. Electori Brandenburgico, & omnibus ejus poſteris, in Comitiis Petricovvicis ao. 1563.

con-

conceſſæ, relatæ à laudato Limnæo, *d. l. p.* 781. per late ab ipſo *in ſeqq. pag.* deducta, attamen vi Pactorum Welavienſium l. Bydgoſtianorum Jus ſupremi Dominii cum ſumma & abſoluta poteſtate in hanc pro ſola Domo Electorali Brandenburgica ſtipulatum fuit, cautumque expreſsè eſt, quod ſi Propago Electoralis in maſculis deficiat, Ducalis Boruſſia priſtinam Feudi à Coronâ Poloniæ dependentis conditionem recipere, eaque Lege ad Agnatos Culmbacenſis & Onoisbacenſis lineæ redire debeat, tamdiu certo ſtabilique Jure apud eos manſura, usque dum ſtirps Marchionum Brandenburgicorum in rebus humanis vigeat, & ſucceſſores legitimos habeat vid. *art.* 6 *Pactor.* Welavienſ. ibi: *Quanquam vero Sereniſſimus Elector, Ejusque deſcendentes omnes maſculi, omni prorſus Vaſallagii nexu, quo hactenus Regi & Reipublicæ Poloniæ obſtricti, fuerunt, iisque omnibus, quæ inde dependent, liberentur, non tamen perpetua feudi alienatio inde ſequetur ſed deficientibus maſculis ex præmemorata linea legitima Electorali deſcendentibus, Sereniſſimis Regibus & Reip. Poloniæ, jus ſuum integrum, in præfatum Ducatum reſervatur, & tali Pacto præfatus Ducatus à Republica Polonia non avelletur; Quæ tamen reſervatio interim ante caſum exiſtentem, Iuri Supremi Dominii Serenitatis Suæ Electoralis, ejusque deſcendentium nullo modo præjudicabit. Promittit etiam ſua Regia Majeſtas tam pro ſe quam pro ſucceſſoribus ſuis, ſe in caſu non exiſtentium deſcendentium ſpecialem habituros rationem Agnatorum Serenitatis Suæ Electoralis nimirum Domus Culmbacenſis & Onolsbacenſis, & officia collaturos apud Regni Comitia, ut caſu caducitatis exiſtente etiam illi aliis præferantur, & ad ſucceſſionem præfati Ducatus admittantur, ſub iisdem Feudi conditionibus & obligationibus, quibus ante hac Sereniſſimus Elector, ejusque Anteceſſores, illumq́ vigore Inveſtituræ poſſederunt.* Tenorem plenum Pactorum refert Puffendorff *de reb. geſt.* Friderici Wilhel-

Digitized by Google

mi, *Lib. 6. §. 78.* add. GASTEL. *de Stat. Publ. Europ. noviſſ. P. 4. C. 19. rubr. Pruſſia. num.* 159. Cumque FRIDERICUS III. ELECT. BRANDENB. in REGEM BORUSSIÆ, *die* 18. *Ian.* 1701. ſolenniter coronatus, Regem ac Regnum Poloniæ datâ aſſecuratione plenè ſecurum fecit, ipſis nullo modo hanc tituli regij aſſumptionem deficientibus maſculis linea Electoralis præjudicialem & damnoſam futuram, uti videre eſt apud JOH. CHRIST. LUNIG. *in ſupplem. ſyllog. negot. public. pag.* 295. & 332.

III.

Agnati proinde in oppoſitione ad Cognatos ſunt, qui per paternam Lineam ſanguine conjuncti ſunt, idem gentilitatis nomen, eandemque familiam & easdem Imagines ſive Inſignia habent, die eines Namens/Geſchlechts/ Schilds und Helms ſeynd/ die eines Stammens und Namens ſeynd/ welche einerley Schild und Helm haben/ Saxones vocant Schwerdtmagen/ quaſi ad militarem uſum idonei Conſanguinei, quemadmodum Cognati ipſis Spielmagen dicuntur. Cum autem de Agnatorum Jure, quod ipſi in Feudo habent, certas Poſitiones pro Inaugurali Specimine exhibere animus ſit, in ſpecie nobis hic Agnatorum nomine veniunt, qui cum Vaſallo ultimo defuncto, ex ejus, qui Feudum primùm acquiſivit, ceu communis ſtipitis & genitoris, ſanguine deſcendunt, & illi proximè defuncto Vaſallo per viriles ſexus perſonas conjuncti ſunt.

IV.

Hi Agnati noviſſimè defuncti Vaſalli à primo acquirente, ceu communi ſtipite, cum illo deſcendentes ex domini Feudum concedentis, & Vaſalli illud primum acquirentis expreſſa aut tacita vel conjecturata voluntate, quâ quisque non ſibi tantum, ſed hæredibus quoque ſuis proſpicere voluiſſe Jure præſumitur, tam Feudali

quam

Digitized by Google

quam Civili *L. 9. ff. de probat.* 2. *F.* 11. virtutē primæ Inveſtituræ Conſuetudinum Feudalium authoritate firmata, peculiare & proprium aliquod Jus acquirunt, vi cujus ipſi non tantum in Feudo paterno à Majoribus acquiſito ſuccedere poſſunt, ſed variis aliis quoque commodis & Juribus gaudent & fruuntur.

V.

Potiſſimum autem Jus Agnatis in Feudo à Majoribus ſuis quæſito competens ſeſe exerit ac conſpicitur in Tutelâ & Cura Vaſalli impuberis aut Minoris gerenda & adminiſtranda: Secundò, in ſucceſſione: Tertiò, poteſtate Feudum in illorum præjudicium alienatum revocandi: Quartò, in Feudi amiſſi aut deperditi ad eos devolutione,

VI.

Tutela Feudalis, die Lehensvormundſchafft/ perindè ut Jure Civili, vel Teſtamentaria, vel Legitima, vel Dativa eſt, & primum quidem locum itidem hic invenit Teſtamentaria juxta *L.* 11. *pr. ff. de Teſtam. Tutel.* non obſtante Textu 1. *F.* 8. *pr.* qui loquitur de ordinatione, quæ reſpicit ſucceſſionem Feudi, non quæ facta reſpectu tutelæ teſtamentariæ, quæ â ſucceſſione plane ſeparata, ita, ut ſi Vaſallus filio ſuo impuberi, in Poteſtate Patriâ ejus conſtituto, nec poſt illius mortem in poteſtatem alterius recaſuro, Tutorem in genere teſtamento dederit, is ſimul quoque bona Feudalia adminiſtret, *L.* 17. *de Teſtam. Tutel.* ſi ad illa adminiſtranda alium, ut poteſt, quia bona feudalia ab allodialibus ſunt ſeparata, ſub diverſa Jurisdictione ſita arg. *L.* 15. *de Teſtam. Tut.* ſpecialiter non dederit; Nec hæc Teſtamentaria Tutela præcise Agnatis deferenda, ſed quibusvis extraneis, qui etiam ejusdem Domini Vaſalli non ſunt, modo alias de jure communi habiles

ſint,

ſint, & Tutores eſſe non prohibeantur arg. *L. 26. pr. d. Teſtam. Tut. L. 55. d. Legat.* 1. deferri poteſt. Quamvis in Feudis Imperii Regalibus Majoribus, Ducatibus, Principatibus nempe, in quibus idem obtinere tradit SCHRADER. *Part.* 10. *Sect.* 19. *n.* 14. 16. proximi Agnati præteritio aut excluſio minus conſulta ſit, dum maximam offenſionem excitare, aliaque damna & mala non tantum ipſi Illuſtri Familiæ, ſed univerſo quoque Imperio perniciosiſſima attrahere queat: Prudenter ergo non tantum quid ſibi liceat, ſed etiam quid expediat conſiderabit ejusmodi Illuſtris Imperii Vaſallus.

VII.

Quando tàm actu, quàm potentia deficit Tutela Teſtamentaria, Legitimæ locus eſſe incipit. Cum vero de jure communi onus legitimæ Tutelæ ad eos pertineat, quibus lucrum ſucceſſionis competit, arg. *L.* 1. *pr. ff. de legit. Tutor.* nec in Jure Feudali hoc reperiatur mutatum, merito hoc Jure illa quoad feuda ſolis defertur agnatis, excluſis cognatis: Et quidem in Feudis indiviſibilibus, ſoli ſeniori ex Agnatis PÜHEL, *de tutel. Elect. cap.* 5. *num.* 6. Nam licet Jus Civile Novum cognatos agnatis, ut in ſucceſſione, ſic & in tutela & cura exæquaverit *Nov* 118. *cap.* 5. hæc tamen conſtitutio ad Feuda trahi nequit, quippe in quibus Familiæ identitas, atque ab eâ dependens agnatio ubivis omnem facit paginam, & cognatos tam à ſucceſſione, quam à tutela ac cura regulariter removet. Cognatis ergo nonniſi in caſu, quo ipſi in Feudo ſuccedere poſſunt, ut, ſi ſit fœmininum, merè hæreditarium, vel alias Pacto ipſis proſpectum, aditus ad tutelam legitimam feudalem patet CHRISTIN. *Vol.* 6. *Dec* 113. *num.* 9. add. ROSENTH. *d. Feud. cap.* 12. *concl.* 10. *num.* 19. *& ſeq.* in defectu autem agnatorum, & certis illis caſibus cogna-

to-

Digitized by Google

torum ad tutelam hanc legitimam in Feudis adſpirare quoque poſſunt ſimultaneè Inveſtiti, licet Vaſallo ſanguine juncti non ſint, quia de jure ſuccedendi vigore ſimultaneæ Inveſtituræ competente regulariter idem Jus ſtatuitur, quod alias obtinet de jure ſuccedendi agnatis vi primæ Inveſtituræ & ſanguinis, quem ipſi à primo acquirente trahunt, competente Christin. *d. dec.* 113. *n.* 19. Schrader. *P.* 10. *ſect.* 19. *n.* 49. Idem dicendum de iis, quibus ex Pacto confraternitatis ſucceſſio debetur, Pühel, *d. l. n.* 12. In pluribus tam Principum, quam etiam aliorum Illuſtrium Familiis teſte Besold. *thes. Pract. voc* Vormünder. uſu receptum, ut Illuſtribus Tutoribus legitimis adjungantur certi Conſiliarii Tutelares, Regiments- oder Vormundſchaffts-Räthe / qui tamen in cauſis arduis propriâ authoritate ſine Tutorum principalium conſenſu nihil expedire valent. Pühel. *d. tr. cap.* 10. *n.* 60. Dn. Stryk. *E. I. F. cap.* 7. *q.* 15.

VIII.

Quoad Electoratus ſeculares vērò in ſpecie notabilis Regulæ in *L.* 11. *pr. d. Teſtam. Tut.* propoſitæ continetur Exceptio in *A. B. Cap.* 7. §. 2. qua proximiori Agnato perfectæ ætatis, Jure communi XXV. annis circumſcriptæ & determinatæ, vel ſi ipſemet defectum ætatis patiatur, remotiori legitimæ ætatis exiſtenti, aut ex pluribus æquali gradu junctis ſeniori tutela legitima agnatica ipſo Jure ita defertur, ut per ultimam voluntatem ei adimi, aliusque in ejus præjudicium Tutor teſtamento conſtitui nequeat, niſi graviſſima adſit cauſa, quæ illum ſuſpectum reddat, & à Tutela gerenda repellat: Quemadmodum hanc A. B. mentem eſſe, tam Imperator, quam Electores maxima ex parte per interpretationem authenticam quaſi, in Literis ſuis ad Philippum Ludovicum Comitem Palatinum Neoburgicum datis decla-

Digitized by Google

claratunt, tenore & contextu illarum, qui reperitur apud Johan. Zeschlinum *de Tut. Elector. legit. Cap. 6. n. 113. ſq.* ſatis demonſtrante; vid. Magnif. Dn. Præses *in introd, in Jus Publ. part. Spec. Sect. II. §. 11.* & Excell. Dn. D. Grass. Patron. noſter perpetim venerandus, *Diſſert. Collat. Iur. Civ. & Rec. Imp. Sect. III. th. 1. pag. 5.* Nec Contutor quoque adjungi poſſit, quia A. B. ſolius proximi Agnati mentionem facit, ac per conſequens alios Tutores excludit, Menckelb. apud Klock *Tom. 1. Conſ. 6. qu. 3. n. 37.* Tutelæ autem agnato proximiori aſſertæ effectus non tantum in eo conſiſtit, ut ad Tutorem ſaltem pertineat Jus voti in Electione Cæſarea, poteſtas exhibendi officia Electoris in actu Coronationis, & quæ his ſimilia, ſed ut etiam Electoratum adminiſtret, & regimen exerceat, fruſtra quoad hoc diſſentiente Dn Cocceio *in Inſtit. jur. Publ. Cap. 29. §. 17. ſq.* & *diſſert. de Tutel. Illuſtr. Cap 3. §. 7.* nec ille tantum primogeniti, ſed cæterorum quoque Filiorum Electoralium Tutor eſt, usque dum Primogenitus octodecim annos compleverit, poſt quorum lapſum Tutor illi non tantum jus, vocem, & poteſtatem eligendi, cum omnibus inde dependentibus, ſed & Adminiſtrationem Electoratus & cæterarum ditionum, quas titulo Principis vel Comitis poſſidet, quin & Tutelam fratrum Minorennium cedet.

IX.

Non omnes vero Agnati promiſcuè ad Tutelam illam admittuntur, ſed tantum Proximiores, ſique plures eorum ſint in pari gradu, communi Jure his in feudis dividuis conjunctim Tutela defertur, *L. 9. ff. de legit. tutor.* Rosenth. *d. Concl. 10. n. 33.* ſecus ac de Jure Saxonico, quo ſoli ſeniori committitur, Carpzov. *p. 2. C. 11. D. 11. n. 1.* modo etiam ad Tutelam hanc aſpiraturi juſtæ

ſint

ſint ætatis, arg. *L. ult. C. de legit. tutel.* & alias ad tutelam ſuſcipiendam & adminiſtrandam idonei, nec Tutores eſſe prohibeantur, *L.* 1. §. 2. 3. *L.* 11. *ff. de tutel. L.* 10. §. 1. *de legit. tutor. Nov.* 72. *Cap.* 1. *junct. præf.* item *Nov.* 94. *præf.* atque à primo acquirente deſcendant, aut ſimul inveſtiti ſint, reliqui enim ſucceſſionis incapaces ſunt, E. & à tutela removentur, *arg. L.* 1. *L.* 3. *d. legit. tutor.* Hoc autem nihil refert, ſintne Agnati ex utroque an vero ex uno tantum latere conjuncti ſic v. g. Fratri Conſanguineo Frater Germanus in tutela non præferetur. Rosenthal. *d. l. n.* 32. Schrader *p.* 10. *ſect.* 19. *n.* 47.

X.

Admittuntur tamen etiam Agnati Minorennes XXV. annis, ſi vel per Jura ac Statuta provincialia & localia, (qualia ſunt Jura Saxonica & Bavarica, quibus qui annum unum & vigeſimum compleverunt, minorennitatem ſupergreſsi cenſentur, teſte Carpzov. *P.* 2. *C.* 11. *D.* 9, Balthasar, *reſol. Jur. Civ. & Bavar. p.* 1. *tit.* 5. *reſoll.* 5. *n.* 26. Statuta Norimberg. *tit.* 39. *leg.* 1. §. *ult. & Leg.* 11. *pr.* Hamburgensia *lib.* 1. *tit.* 9. *art.* 1. quibus annis octodecim minorennitas circumſcripta & determinata eſt, ita, ut iis elapſis perfecta ætas incipiat, qui terminus Longobardorum Legibus etiam definitus fuit, & hodienum multis in locis adhuc obſervatur, teſte Mevio ad *Jus Lubec. P.* 1. *tit.* 7. *art.* 6. *n.* 5. B. Dn. Scheineman. *de tempeſtiv. ætatis. hum. P.* 2. *C.* 5. § 17.) vel per Specialia Privilegia, vel Pacta Gentilitia, aut ultima Elogia ab Imperatoribus confirmata, pro majorennibus declarati, qualia Exempla in multis Principum Familiis refert Limn. *ad A. B. Cap.* 7. *Obs.* 27. quod tamen non erit extendendum ad illos, qui veniam ætatis ab Imperatore vel alio iſtam Facultatem habente, impetravere. Pühel. *d. tr. Cap.* 10. *n.* 19.

 niſi

Digitized by Google

niſi Princeps veniam ætatis indulgens ſpecialiter Jus quoque Tutelam vel Curam fratrum minorum ſuſcipiendi conceſſerit.

XI.

Non verò tantum Agnati in Lineâ Collaterali exiſtentes, qui hic proprie nomine agnatorum intelliguntur, ſed quandoque etiam in Aſcendente Vaſallo Impuberi conjuncti, qui J Civili quoque Agnati dicuntur, vid. *L. 12 ff. de ſuis & legit. hæred.* ut Pater, Avus, Proavus; Filii, Nepotis, vel Pronepotis ſui Feudũ habentis, ſuique Juris exiſtentis tutelâ legitime funguntur. SCHRADER *Part.* 10. *ſect.* 19. *n.* 40.

XII.

Agnatis collateralibus etiam in hâc tutelâ feudali ſuſcipienda & gerenda non minus quàm in tutelâ allodialium bonorum de Jure Civili, Mater & Avia ut præferatur, deſiderare poteſt; & ſi futuris nuptiis, SCto Vellejano cæterisq; Legum beneficiis & Privilegiis in favorem ſexus muliebris introductis renunciare parata ſit, præ illis omnino admittenda eſt, vi *Authent. Matri C. quand. mul. tut. offic. fungi poſſ. Nov.* 94. *c.* 2. *Nov.* 118. *c.* 5. Quamvis enim Mater ac Avia in Feudum haud ſuccedant, quia tamen tutela ipſis non ratione ſucceſſionis, ſed connatæ affectionis & ſingularis ac tenerrimi amoris, quo liberos proſequuntur, deferatur, non excludi à tutela feudali poterunt, cum præſertim nullibi in Jure Feudali Longobardico agnati præ illis ad tutelam hanc vocentur, ſicque præſidium aliquod inde petere minime poſſint, recurrendum igitur ad Jus Civile erit, in quo non illi, ſed mater & Avia prærogativam habent. Quam Praxis Imperii inveterata his quoque per infinita exempla ſatis confirmavit, non tantum in minoribus, ſed Majoribus quoque & Regalibus Feudis Imperii, de qua Praxi teſtantur innumeræ Inclyti Judicii Cameralis ſententiæ apud CHRISTIANUM BARTHIUM, in editis

tis

Digitized by Google

tis tribus volum. ſententiarum Cameralium, & alios Camerales, teſtarentur procul dubio ſententiæ Auguſtiſſimi Judicii Aulici, ſi illæ pariter editæ eſſent, teſtantur etiam ipſorũ Receſſuum ſubſcriptiones. Sic *Receſſui Imp. de an.* 1551. Maria Belgii Gubernatrix, *Receſſui de anno* 1603. Maria Lotharingiæ Duciſſa, *Rec. de an.* 1641. Maria Eleonora Duciſſa Mecklenburgica, cui quidẽ acris de tutela ab Agnato Adolpho Friderico Duce Megapolit. lineæ Sverinenſis mota controverſia, pro illa tamen à Cæſare deciſa, ut videre eſt apud Mart. Majer in Londorpio *ſuppleto & continuato part. 4. lib. 2. n. 27. ſeqq. Receſſui de anno* 16 4. Maria Anna Duciſſa Bavariæ & Anna Maria Principiſſa Eggenbergenſis tutorio nomine ſubſcripſerunt. Et nota ſunt præterea exempla Sereniſſimæ Archi-Duciſſæ Claudiæ Auſtriacæ Archiducis Leopoldi relictæ Viduæ, Amaliæ Eliſabethæ ſeculi ſuperioris Ornamenti Wilhelmi V. Conſtantis dicti, Landgravii Haſſiæ Caſſalenſis, Viduæ, quæ magna cum gloria Principatum per 12. annos adminiſtravit, Margarethæ Eliſabethæ, Friderici Landgravii Haſſiæ Homburgici *anno* 1638. defuncti Viduæ, Mariæ Eleonoræ Comitiſſæ Palatinæ in Lautereck & Simmern, Ludovici Philippi relictæ Viduæ, quæ & munere deß Krayßaußſchreibenden Fürſten in Circulo Rhenano Superiori functa ſumma cum laude, Eliſabethæ Dorotheæ Ludovici VI. Landgravii Haſſiæ in Darmſtad Viduæ, Chriſtinæ Carolæ Principiſſæ Oſtfriſicæ, Henricæ Æmiliæ Principiſſæ de Naſſau Diez Sereniſſ. Reginæ Polonicæ Eleonoræ Mariæ, Caroli Leopoldi Ducis Lotharingiæ relictæ Viduæ, Henriettæ Catharinæ, Johannis Georgii II. Principis Anhaltini lineæ Deſſavienſis Viduæ &c.

XIII.

Minores 25. annis JCivili non ſunt in Curatelâ legitima

Digitized by Google

ma Agnati vel Cognati allodialis, partim quia inviti regulariter non recipiunt Curatorem, ſed ſiquem habere volunt, eum à Magiſtratu petunt *§. 2. d. Curat.* partim quia Minores Teſtamentum aliamve ultimam Voluntatem condere, atque ſic bona ſua allodialia aliis quam agnatis relinquere poſſunt *L. 5. ff. L. 4. C. qui teſtam fac poſſ.* ob adeo incertum ergo ſucceſſionis emolumentũ certo curæ oneri agnatos Lex ex ſpe ſucceſſionis aliàs tutelam ac curam deferens ſubjicere noluit. Cum autem hodierno Imperii Jure minoribus non ſaltem volentibus, ſed invitis etiam, Curator conſtituatur, ac hinc minoribus non minus cura quam Pupillis Tutela, neceſſariò & regulariter, non tum demum quando minor ſe imparem negotiis adminiſtrandis eſſe deprehendit, ſubeunda ſit, *Ordin. Polit. Imp. de Anno* 1577. *tit.* 32. §. 1. 2. Cura cum Tutela ex generali Germaniæ Conſuetudine ita cohæreat, ut plerumq; Tutor poſt pubertatem usque ad completos annos 25. ac adeptam ætatem perfectam etiam Curatoris officium, & quidem absque novo Magiſtratus decreto gerat & ſuſtineat, ſicque tutela in Curam tranſeat, utut non negemus tutorem finita pubertate rationibus redditis tutelam deponere & adulto curatorem dari petere poſſe. Schulz *in ſynopſ. Inſtit. ad tit. quib. mod. tut. finit.* 3. Minor de feudis teſtandi Jus non habeat, nulla ordinatione defuncti per modum ultimæ voluntatis in feudo manente & valente 1. F. 8. & ita ſucceſſio agnatis per teſtamentum à Minore adimi nequeat, quid prohibet agnatis in feudis curam legitimam minorum tribuere ob certam ſucceſſionis ſpem, ex deficiente teſtamenti factione fluentem Jure Feudali ipſis in tantum confirmatam, ut ne inter vivos ipſis ullo actu eadem interverti queat. 2. *F.* 39. cum Dn. Strykio *Ex. J. F. Cap.* 7. *q.* 27.

HOPPIO *ad §.3. Inſt. de Curat.* Dn. MENCKENIO *diſp. de præ-rogat. agnat. præ cognat. in ſuſcip. tutela curave quoad allod. & feud. th.* 22. 36. utut diſſent. SCHRADER *p.* 10. *ſect.* 19. *n.* 144. ROSENTHAL *C.* 12. *concl.* 10. *n.* 48.

XIV.

Agnatus ut Tutor vel Curator legitimus quamprimum cognoverit, Parentē illius de cujus tutela vel Cura, agitur, defunctum, & tutelam vel Curam ſibi delatam eſſe, aut ad ſe Jure ſucceſſionis legitimo pertinere, præſtitis præſtandis, petita ſc. Confirmatione, ſtatim eam agnoſcat & ſuſcipiat, niſi juſtam ſeſe excuſandi cauſam habeat, negligendo enim hoc, ſuo ceſſat diſcrimine, ejus quippe periculo eſt tutela, & ipſe de omnibus damnis, quæ interea evenere, tenetur, arg. *L.* 1. §. 1. *L.* 5. §. 10. *de Admin. Tut. L.* 5. *C. de peric. tutor. L.* 31. *de Excus.* Principes aliique immediati Vaſalli Imperii ſolent Confirmationem petere vel ab ipſo Imperatore, vel à Camerâ Imperiali: Tenorem talis Epiſtolæ Petitoriæ habet PÜHEL *d. tr. C.* 10. *n.* 52. & JOH. FRIDER. CRAMER. *in Introd. ad Prax. Auguſt. Jud. Imp. Aulic. ſect.* 2. *Cap.* 3. nec non BLUM *in ſupplic. Camer. tit.* 14. *num.* 22. 23. 24. Ante Impetrationem Confirmationis vero prius præſtabunt Juramentum, non præcisè in propria perſona, ſed per Procuratorem ſpeciali mandato, cujus formulam itidem exhibent laudatus PÜHEL. *all. cap. n.* 56. & CRAMER *cit. loc.* inſtructum, idoneeque cavebunt, moribus noſtris ſub obligatione hypothecaria omnium bonorum, PÜHEL *d. l. n.* 59. BLUM. *in Proc. Camer. tit.* 42. *n.* 14. 15. AUTHOR COMPEND. *Prax. Imp. Aulic. pag.* 6. ubi refert, quid Referens obſervare teneatur, ſi petatur Tutorum vel Curatorum Confirmatio.

XV.

Officium Agnati Illuſtris legitimi Tutoris ſ. Curatoris

Digitized by Google

Idem erit, quod aliorum Privatorum, hinc tenebitur pupillum Illuſtrem in ea Religione, in qua vivis Parentibus informatus, porrò educare, virtutibus illuſtribus ad neceſſariam regnandi ſcientiam imbuendum tradere, vid. Saavedra *in Idea Princ. Chriſt. Polit.* 6. *ſymb.* alimenta pro Conditione Perſonæ & ſtatus digna ſubminiſtrare, auctoritatem ſuam in omnibus negotiis interponere, Inventarium conficere, juxt. Pühel. *d. l. n.* 94. 95. (in quod tamen non neceſſe eſt ut referantur omnia bona immobilia & debita, cum hæc procul dubio alias in Archivis tam ſecretioribus, quam communibus, jam tum conſignata reperiantur) bonorum que conſervationem, & legitimam augmentationem præ oculis habere ac omni ſtudio procurare. Pühel *d. l. n.* 98.

XVI.

Agnati à tutela vel Cura feudali ex juſta cauſa ſe excuſaturi æque audiendi ſunt in Foro feudali ac communi, ex iisdemque Excuſationum Cauſis liberantur à ſuſcipienda Tutela, vel cura Schrader *P.* 10. *ſect.* 19. *n.* 96. 98. Quod & in Principibus Imperii verum, quanquam non omnes Excuſationis Cauſæ in Jure Civili contentæ, quæ privatis competunt, propter rationis diſparitatem poſſint Perſonis Illuſtribus applicari: Cum è contra aliæ Cauſæ poſſint ab his allegari, quæ licet privatis Tutoribus nullam excuſationem præbeant, tamen ſuum effectum in Illuſtribus Tutoribus bene habere queant. Ideoque multum hac in parte arbitrio Judicis relinquendum eſſe rectè cenſet Pühel. *d. tr. Cap.* 11. *n.* 9.

XVII.

IpſoJure finitur Curatela legitima Majorennitatis adeptione, regulariter ſc. XXV. annis completis, qui tamen terminus in multis Familiis Illuſtribus coarctatus: vi enim

A. B.

Digitized by Google

A. B. tit. 7. Electores anno XVIII. completo majores fiunt, quod tamen non extendendum ad aliorum Principum filios, ut faciunt COTHMAN. *Vol.* 3. *Reſp.* 42. 53. BRUNNEMANN. l. 3. C. *act quand tut. vel curat. eſſe deſ. n.* 6. Vigore ſpecialium Privilegiorum Gentilitorum citius majorennitatem conſequuntur Archi Duces Auſtriæ, LIMN. *ad A. B. C.* 7. *§.* 2. *Obſ.* 27. Principes Anhaltini, LIMN. *in Iur. Publ. L.* 3. *Cap.* 7. *n.* 41. Domus Haſſiaca Darmſtad. SCHÜZ. *vol.* 1. *diſp.* 7. *th.* 16. *Lit. B.* Duces Brunſvvigo-Luneburgenſes: Olim Duces Pomeraniæ: Seriniſs. Wirtemberg. Duces per Teſtamentum Eberhardi III. glorioſæ memoria ab Imperatore confirmatū: Comites Ortenburgenſes MÜLLER ab EHRENB. *de ſtatib. Imp. Cap.* 29. vid. ARUMÆ. *in Iur. Publ. diſc.* 4. *th.* 15. RUMELIN. *ad A. B. P.* 1. *diſſ.* 7. *th.* 10.

XVIII.

Hactenus de jure, quod agnatis competit ratione tutelæ vel curæ gerendæ in feudis, nunc in quantum jure ſucceſſionis in iisdem gaudeant, videbimus; Diximus autem ſupra Poſit. XI. in latiori ſignificatione JCivili Agnatorum nomine etiam eos, qui in linea aſcendente Vaſallo ſunt conjuncti, venire, regulariter verò aſcendentium nulla in feudis eſt ſucceſſio, 2. *F.* 50. Liberis enim & poſteris ſuis ex ſanguine ipſius legitime natis, maſculis imprimis, Vaſallus feudum acquirens proſpicere voluiſſe præſumitur, non aſcendentibus, *arg.* 2. *F.* 18 *ſ.* 1. *F.* 13. 2. *F.* 34. §. 2. quæ ratio à natura conceſſionis & acquiſitionis feudi petita præferenda Jani ab Arcedura rationi à favore conſolidationis petitæ, quam ſuam quodammodo facit STRUV. *cap.* 9. *th.* 3. *num.* 1. Et quod dictum eſt Aſcendentes à ſucceſſione Feudorum excludi, non ſolum de Feudo novo, ſed etiam de antiquo eſt accipiendum, tum ob generalitatem *text.* 2. *F.* 50. tum quod Feudi quoque paterni hæc ſit natura.

ut

ut à Parentibus defunctis jure ſucceſſionis ad filios perveniat 2. *F.* 11. & ſic fieri nequeat, ut retrogrado ordine à deſcendentibus ad aſcendentes revolvatur. ZAS. *p.* 8. *n.* 2. Habet tamen illa regula plures quoad utrumque feudum exceptiones relatas à STRUVIO, *d. c.* 9. *th.* 3. LUDWELL. *tr. de ſucceſſ feud. cap. ult. pag.* 298. *ſeqq* Dn. STRYK. *Ex. l. F.* *cap.* 16. *qu.* 2. 3. 4. ex quibus caſibus ſpecialibus exceptis perperam exruit generalem regulam in contrarium ROSENTH. *cap.* 7. *concl.* 14. *n.* 9. rectè ob id notatus à BOCERO, *de ſucceſſ. feud. q.* 2. *in f.* SCHILTERO, *de natur. ſucceſſ. feud. c.* 2. *§.* 4. In ſtrictiori ſignificatione hîc agnatorum nomine veniunt Vaſallo defuncto ex latere per paternam lineam juncti, unà cum ipſo à primo acquirente deſcendentes.

XIX.

Unde patet in Feudo novo, Neuen Lehen/ quod quis ipſemet primùm acquiſivit, vel quod conſiſtit in perſona primi acquirentis, hujus agnatis collateralibus jus ſuccedendi minimè competere, quod in tantum procedit, ut nec fratres ſibi invicem ſuccedant in feudo novo, etiamſi de feudo ſimul vel communiter inveſtiti ſint 1. *F.* 1. *§. cum vero,* 2. 1. *F.* 14. *verſ. ſi duo fratres,* 2. *F.* 12. *pr.* nam ſimultanea inveſtitura jus ſuccedendi per ſe Jure communi Feud. Longob. non tribuit. BEYER. *ad* SCHNOBEL, *Diſp.* 7. *th.* 8. niſi 1. pacto inveſtituræ adjecto id ſpecialiter fuerit cautum, ut in Feudum illud, quod quis de novo acquiſivit, fratres, ſive alii ejus agnati ſuccedant. 1. *F.* 1. *§.* 2. 1. *F.* 8. *in fin.* 1. *F.* 20. 2. *F.* 12. 18. 2. Aliud obtinet ſi ex fratribus cohabitantibus alter, Domino ſciente, de communibus bonis ſeu communi pecunia feudum comparaverit. 1. *Feud.* 20. ROSENTHAL. *c.* 7. *concl.* 59. *num.* 6. ad diſſentientium objectiones reſpondet LUDWELL, *de ſucceſſ. feud. cap. ult. pag.* 308. *ſeq.* 3. Si propria ſua pecunia

nia

Digitized by Google

nia alter cohabitantium fratrum utriusque nomine, Domino id ſciente, feudum acquiſiverit, *d. tx.* 1. *F* 20. ſi nempe fratres tempore acquiſitionis in communione ſteterint & in ea frater ſuccedere cupiens ad mortem Vaſalli permanſerit. Rittershus. *Partit. Iur. Feud. lib.* 1. *c.* 16. *q.* 2. Rosenthal. *d. concl.* 59. *n.* 7. 4. ſi duo fratres communibus equis & armis in hoſtem pro Domino pugnantes feudum aliquod promeruerint. *d.* 2. *F.* 20. 2. *F.* 12. 5. Si cuilibet fratrum feudum novum in ſolidum datum, nam & tunc alterutro ſine liberis mortuo Feudum ad alterum vi taciti pacti devolvitur, 2. *F.* 18, 6. Si feudum novum Jure Feudi antiqui conceſſum, nach Art und Eigenſchafft eines alten Stammlehens/ ita, ut quamvis in ſe quoad cauſam & originem revera novum ſit, in effectu tamen & ratione juris pro veteri ſ. antiquo habeatur, ejusque vim & poteſtatem conſequatur, hinc non extantibus liberis primo acquirenti agnati collaterales in feudo hoc novo jure antiqui conceſſo ſuccedere poſſint. arg. 1. *F.* 14. 20. Struv. *c.* 3. *th.* 3. Myns. 4. *Obſ.* 84. *&* 6. *O.* 6. Gail. 2. *O.* 50. *ibi* Græveus, modò Vaſallus acquirens illud conſentiente Domino non alienaverit, quod in præjudicium agnatorum facere poteſt, ſecus ac ſi feudum revera natura vetus ſit, hoc quippe Vaſallus ſine conſenſu agnatorum alienare nequit. 2. *F.* 39. Struv. *d. th.* 3. *n.* 2. 3. Græv. *d. l. n.* 2. Caspar. Anton Tessaur. *in addit. ad Patris dec.* 146. Stryk *c.* 3. *q.* 8. 7, ſi ſtatutum vel conſuetudo jus ſucceſſionem in feudo novo concedat. vid Eyben *in Elect. Jur. Feud. cap.* 7. *§.* 13. *p.* 137. quibus caſibus 8. Dn. Stryk *c.* 16. *q* 9. hunc addit, ſi Princeps duobus fratribus feudum præſertim proprio motu donaverit, in quo altero decedente alterum ſuccedere ait, juxta diſpoſitionem *l. un. C, ſi liberal. Imp. ſoc ſin. hered. deciſſ.* quam etiam

in feudo obtinere commun. aſſerunt Brunnem. *ad. d. L. un.* Eyben *Elect. I. F. c. 6. §. fin.* Clar *§. feudum q. 77.* Schrader *p. 7. c. 1. n.* 11. & alleg. Rosenth. *c. 6. concl.* 74. Diſſent: Cornel. Schwanenberger, *de Iur. accreſc. cap.* 8.

XX.

Circa caſum primum exceptum controvertitur. Num pacto illo fratris etiam liberi intelligantur vocati, ſi de fratre ſolum ſit conceptum, an vero cum perſona fratris pactum exſpiret? Jacob. De S. Georgio, Schrader, *p. 7. c. 7. n.* 3. Rosenthal. *c. 7. concl.* 58. *lit. b* Bocer. *de ſucceſſ. feud. c. 5. q.* 8. Ludwell. *c.* 10. *p* 220. Rittershus. *l.* 1. *c.* 16 *q.* 3. & quos allegat Struv. *c. 9. th. 4. n.* 3. poſterius affirmant, moti præſertim ea ratione, quod contra communem feudi novi naturam ejusmodi pactum ſit, ideoque reſtringendum. Aſt cum pacto vel contractu fratrem hic ſuccedere ſtatuamus, contrahentes verò heredes quoque, licet eorum non fecerint mentionem voluiſſe comprehendere credantur tam de Jure feudali quam Civili *l.* 9. *de probat. l.* 8. *§.* 4. *de pignor. act.* 2. *F.* 18. 2. Fratrem fratri ſuccedere non ſit contra formam, ſed ſaltem regulam feudi, quam ſupplet pactum, & liberos fratris admitti nulli dubitamus cum Struv. *d. l. num.* 3. Rhetio, *Comment. ad Ius Feud. Comm. p.* 101. Beyer, *ad* Schnobel. *Diſp. feud.* 7. *th.* 13.

XXI.

In Feudo autem antiquo, altvätterlichen Stamm-Lehen / quod à Parentibus vel majoribus acquiſitum & per ſucceſſionem propagatum eſt, deficientibus deſcendentibus ultimò defuncti Vaſalli agnati collaterales, unà cum ipſo à primò acquirente deſcendentes, omninò ſuccedunt; 2. *F.* 11. 2. *F.* 31. Etſi autem hos non ut agnatos, ſed tanquam liberos primi acquirentis ad ſucceſſionem

vocari

Digitized by Google

vocari & ſuccēdere, ſicq; proprie nullam agnatorum ſive collateralium, ſed tantum deſcendentium ſucceſſionem in Feudis eſſe exiſtiment Hottomann. *Diſp. Feud.* c 9. Giphan. *c.* 12. *n.* 48. Schnobel *Diſp. Feud.* 7. *th.* 8. Vultei *lib.* 1. *c.* 9. *n.* 208. Attamen cum non tantum primi acquirentis, ſed vel maxime quoque agnationis & proximitatis inter ultimum defunctum Vaſallum, cui ſucceditur, & eum, qui ad ſucceſſionem admitti contendit, intercedentis ratio habeatur, non malè Feudiſtæ hactenus communiter & collateralium ſucceſſionem aliquam in feudis antiquis agnoſcunt, quia licet primi acquirentis deſcendentes eſſe oporteat, qui ad ſucceſſionem adſpirare volunt, ultimò defuncti Vaſalli tamen collaterales ſunt & hinc ex latere venire & ſuccedere expreſſè dicuntur 2. *F.* 50. Ludwell *in ſynopſ. c* 10. *pag.* 217. *& tr. de ſucceſſ. feud. c.* 4. *pag.* 201. Rittershus *lib.* 1. *cap.* 13. *q* 1. *& cap.* 16. *q.* 1. Carpzov. *Diſp. feud.* 5. *th.* 36. Schultz *ſynopſ. Jur. Feud. c.* 8. *n.* 119. Struv. *cap.* 9. *th.* 4. *inf.* Bitsch *ad d. tx.* 2. *F.* 50. *notab.* 6.

XXII.

Cum diximus in Feudo veteri Vaſalli defuncti agnatos à primo acquirente ſanguinem trahentes ſuccedere, pro feudo veteri quoque habemus illud, quod remotior agnatus in prima vel ſimultanea inveſtitura comprehenſus, conſenſu proximiorum agnatorum, emit. nam etſi aliàs feudum antiquum in perſona novi emptoris extranei novum eſſe incipiat. *arg.* 1. *F* 5. *§. præterea* Klock *tom.* 2. *Conſ.* 10. *n.* 18 *ſeq.* ibique allegati. aliud tamen eſt in feudo à remotiori agnato cum proximiorum conſenſu comparato, hoc enim tum antiquum feudum manet, quia huic per primam inveſtituram jam proſpectum, & ita nullum novum beneficium à domino accipit, cum ipſum jam in prima inveſtitura præ aliis elegerit, & ſic anticipat

 tan-

Digitized by Google

tantum ſucceſſionem per intervenientem emptionem arg. 2. *F.* 26. §. *Titius*. Gothofr. Anton. *Diſp. Feud.* 1. *th.* 5. *lit. b. n.* 5. Fachin. 7. *contr.* 10. 2. ſimiliter & illud, dequo filius paterna hereditate abſtinens agnatorum jura ſua ſibi integra reſervantium conſenſu de novo inveſtitus eſt, etſi enim hoc in perſona filii illius novum fiat. 2. *F.* 45. reſpectu tamen agnatorum, qui per pactum Jura ſua reſervarunt, antiquum manet, hinc caſu eveniente ad ſucceſſionem ex prima inveſtitura ſibi competentem omnino admittendi ſunt. Struv. *c.* 13. *th.* 2. *n.* 5. 3. non minus & illud, quo Vaſallus ob culpam privandus erat, culpa vero à Domino ei ex gratia remiſſa, non tantum ſi remiſſio ante cauſæ cognitionem, ante latam ſententiam declaratoriã vel privatoriam, aut hanc quidem latam, nondum tamen executioni mandatam, ſicque ante feudum ipſi ablatum facta fuerit, quo caſu indubie feudum antiquum manet, Ludwell *tr. de divis. feudor. c* 2. *pag.* 55. ſed etiam ſi culpa in Dominum commiſſa poſt feudum ablatum per reſtitutionem à Domino factam remittatur, ita, ut Vaſalium de feudo ablato iterum inveſtiat, quia licet poſteriore caſu ratione Vaſalli novum fiat feudum, ratione agnatorum tamen antiquum manet. Struv. *c.* 3. *th.* 2. *n.* 4. Stryk. *c.* 3. *q.* 20. *& Diſp. de culpa Vaſallo remiſſ. cap.* 4. *n.* 45. *ſeq.* 4. quod noviter quidem acquiſitum jure veteris tamen conceſſum eſt, inter quod & feudum revera antiquum ratione agnatorum intercedens notabilis differentia th. præcedenti jam notata. Dico *ratione agnatorum*, nam ratione Domini nihil intereſt inter feudum natura vetus & pacto vetus

XXIII.

Inter feudum vetus & paternum nullam agnoſcimus differentiã, ſed promiſcue & ſynonimice illa accipi, & u-

do

Digitized by Google

trumq; feudo novo opponi dicimus, per txt. 2. *F.* 11. 12. 14. 15. 50. Qualę vero in dubio feudum præſumatur, novum ne an antiquum? per diſtinctionem, num *Dominus*, vel *agnatus*, aut *neuter* feudum poſſideat, reſolvit Dn. STRYCK *cap.* 3. *q.* 21. 22. quæ tamen diſtinctio non omnibus placet, ſed ſunt, qui exiſtimant diſtinguendum, ut ubi præſumptio militet pro novitate feudi, alleganti eſſe antiquum, onus probandi incumbat, ubi verò præſumptio ſtat pro antiquitate, probare debeat is, qui feudum novum eſſe aſſerit, minusque recte diſtingui inter poſſidentem & non poſſidentem, cum etſi unus poſſideat, ſi tamen præſumptio in alterius favorem militet, oporteat ſane poſſeſſorem onus probandi in ſe recipere, & ita intentionem alterius in præſumptione fundatam elidere. Ita ex ALVAROTTO. & aliis FULV. PACIANUS *de probat. lib.* 3. *cap.* 38. *n.* 13. MENOCH. *lib.* 3. *præſ.* 93. *n.* 11. *in fin.* Retenta autem diſtinctione priori, ea intelligenda, ſi poſſeſſio Domini non ſit vitioſa, ſed legitima & bona fide acquiſita, alias enim perinde eſt, ac ſi non poſſideret, uti ex ſententia CURTII SENIORIS, quem ita conſuluiſſe aſſerunt tradidere CRAVETTA. *de antiquit. tempor. part.* 5. *n.* 7. MENOCH. *d. præſ.* 93. *n.* 1. ROSENTHAL *cap.* 2. *concl.* 31. *n.* 3. CHEMNIT. ap. BRUNNEM. *conſil. alt. n.* 164. *ſeq.*

XXIV.

In aſſerta Agnatorum ſ. Collateralium ſucceſſione primum locum ſibi vindicant Fratres defuncti Vaſalli non tantum Germani, ſed etiam Conſanguinei, nec illi præ his prærogativam habent, ſed hi cum iſtis ſimul admittuntur, quia æque ſanguinem à primo acquirente trahunt & agnati ſunt, ac utroque vinculo muniti *l. fin. §. inter agnatos ff. de gradib.* 2. *F.* 11. FINCKELTHUS. *Diſp. feud.* 6. *cap.* 35. BOCER *de ſucceſſ. feud. cap.* 5. *q.* 14. LUDWELL *de ſucceſſ.*

ceſſ. feud. cap. 4. *p.* 209. Gail. 2. O. 151. Schulz. *in ſynops. c.* 8. *n.* 138. *ubi limitat.* Uterini autem repelluntur, niſi feudum ſit Fœmineum & Maternum, in quo utique ipſi ſuccedunt & conſanguineos quoque excludunt. Sic ponamus Titium defuncta prima conjuge ſua Seja, poſtquam ex ea duos filios Sempronium & Claudium, duxiſſe Tulliam viduam, quæ ex priori, in quo vixit, matrimonio itidem duos filios Cajum & Mevium habet, & habet quoque feudum femininum. Titius cum Tullia deinde generat etiam duos filios, qui reſpectu Caji & Mevii ſunt fratres uterini, & tamen ſuccedunt in feudo illo, excluſis quoque Sempronio & Claudio, fratribus conſanguineis Struv. *cap.* 9. *th.* 6. *n.* 2. Rittershus. *l.* 1. *cap.* 16. *q.* 5.

XXV.

Fratres ſi ſoli ſunt in capita ſuccedunt, ſi vero cum iis concurrunt fratrum prædefunctorum germanorum vel conſanguineorum filii, hi jure repræſentationis in ſtirpes admittuntur 2. *Feud.* 11. *Nov.* 118. *c.* 3. ſive hereditarium ſit feudum, ſive ex pacto & providentia, (in quo fratrem filiis fratrum præferri tradunt à Covarruvia, *Quæſt. Pract.* 38. *num.* 13. & Menoch, *Conſ.* 200. *n.* 62. & *Conſ.* 498. *num.* 19. 20. magno numero allegati, quibus accedit Vultej. *l.* 1. *c.* 9. *n.* 220.) tum quod generaliter traditum ſit, fratres cum fratrum præmortuorum filiis ſuccedere *all. text.* adeoque generaliter id etiam accipiendum, præſertim cum in dubio feudum potius ex pacto & providentia, quam hereditarium præſumatur, tum quod idem Jure Civili obtineat *alleg. Nov.* cui tamdiu inhærendum, donec de Jure Feudali contrarium probetur. Nec movet, quod in feudis pactionatis non jure hereditario, ſed jure ſanguinis ſuccedatur, quo proximior ſit frater fratrum liberis ſ. filiis. Rx. enim fratrum liberos ſ. filios

hic

hic non ex ſua perſona, ſed patris defuncti æſtimari, cujus locum intrant. *d. Nov.* 118. *c.* 3. quod & in ſucceſſione feudali locum haber, per *tx.* 1. *F.* 8. *pr.* 1. *F.* 19. *§. ult.* LUDWELL. *de ſucceſſ. feud. pag.* 210. DN. STRYK, *de ſucceſſ. ab inteſt. Diſp.* 3. *c.* 2 *th.* 2. BOCER. *de ſucceſſ. c.* 5. *qu.* 15. PRUCKMANN. *Conſ.* 20. *n.* 195. ZAS. *p.* 8. *n.* 17. qui id non habere dubium affirmat, & extra controverſiam eſſe dicit MYNS. 3. *O.* 94. ipſeque diſſentiens VULTEJUS *d. l.* hanc ſententiam per univerſam Germaniam uſu obſervari teſtatur.

XXVI.

Si fratrum filii ſoli ſint, diſpari numero, forte ex primo tres, ex ſecundò quinque, in capita tamen ſuccedunt, vi Conſtitutionis Caroli V. Imp. in *Comitiis Spirenſibus anno* 1529. latæ & promulgatæ *ſub tit.* Kayſerlich Conſtitution Satzung / wie Brüder und Schweſter Kinder ihres Vaters Bruder und Schweſter verlaſſen Erbſchafft unter ſich theilen ſolle / quæ & in cauſis feudalibus recepta, teſte MYNS. 3. *O.* 94. LUDWELL. *ſyn. c.* 10. *p.* 227. *& de ſucceſſ. feud. c.* 4. *p.* 212. STRUV. *c.* 9. *aph.* 6. *in f.* FINCKELTHUS. *D.* 6. *c.* 36.

XXVII.

Poſt fratres eorumque filios, reliqui admittuntur Agnati omnes, à primo acquirente deſcendentes, juxta gradus prærogativam, ita, ut proximiores excludant remotiores, pares autem gradu pariter & æqualiter admittantur in Feudis dividuis. 2. *F.* 11. 2. *F.* 50. 1. *F.* 14. uti enim Jure Civili agnatus defuncto proximior excluſis remotioribus ſolus ſuccedit *Nov.* 118. *c.* 3. ita quoque moribus feudalibus proximior defuncto gradu remotiorem excludit *d. text.* 2. *F.* 11. 50. *&* 2. *F.* 37, ubi diſerte ſcribitur, non modo proximiorem anteferri, ſed & ordinem

gra-

Digitized by Google

gradus, qui continetur in Legibus, obſervari oportere, nec proximioribus per pacta aut conventiones etiam jus ſuccedendi adimi & ad remotiores devolvi poteſt, SCHRADER. *p.7.c.2.num.2.3.* TIBER. DECIAN. *vol.*..*Reſp.* 17. MENOCH. *Conſ.*103.*n.* 68. Ex adductis textibus autem ſimul ad oculũ patet, proximitatem hîc non ex perſona primi acquirentis, ut vult HOTTOMANNUS, *Diſp.Feud.c.*19.& alii citati EYBENIO *in Elect. Iur. Feud. c.* 7. *§.* 8, *p.* 127. ſed ultimò defuncti Vaſalli æſtimandam eſſe, ſi enim proximitatem primi acquirentis, non Vaſalli ultimo defuncti, reſpiceremus, liberi fratri ejusdem, utpote qui illis gradu proximior primo acquirenti, non præferentur, quod tamen fieri conſtat *ex* 2.*F.* 11. *&* 50. ſequitur ergo proximitatem non ad primum acquirentem, ſed ultimo feudum poſſidentem referendam. Quam ſententiam veriſſimam dicit SCHRADER *p.* 7. *cap.* 7. *n.* 19. pluribusque confirmat idem *vol.* 1. *Conſ.* 3. *n.* 73. *&* 341. & eſſe communem atque indubitatam, contrariam verò abſurdam affirmat ROSENTHAL. *cap.* 7 *concl.* 57. *n.* 10 VULTEI. *l.* I. *c.* 9. *n.* 283. *ſeqq.* ubi notat pro hac ſententia reſpondiſſe JCtos Francofurtenſes, Ingolſtadienſes, Marpurgenſes, Helmſtadienſes, eamque pluribus ſtabilit HARTM. PISTOR. *l.* 3. *q.* 23. refutatis contrariis. Hinc eidem ſubſcribunt BOCER *cap.* 5. *q.* 16. LUDWELL. *cap.* 10. *p.* 222. *ſeq. & in tr. pag.* 215. EYBEN *in Elect. c.* 7. § 8. *n.* 15. *& §.* 10. 12. SCHILTER *de natur. ſucceſſ. c.* 3 § 8. STRUV. *c.* 9. *th.* 7. STRYK. *c.* 16. *q* 17. qui itidem bene monent, quod proximitas illa non tantum ratione gradus, ſed vel imprimis ratione lineæ ſit æſtimanda, adeò, ut, ſi Vaſallus plures filios reliquerit, iique bona paterna ita inter ſe diviſerint, ut feudum aliquod ad unum illorum pervenerit, ejus (ſcil. filii & reſpective fratris) linea, quamdiu duraverit, cenſeatur eſſe proximior,

Digitized by Google

& præferatur lineæ alterius fratris, 2. *F.* 50. *in fin.* ibi BITSCHE. linea vero illius deficiente ad ſtipitem proxime ſequentem iterum recurratur & ita conſequenter, ut ſic primum ſemper de linea, poſtea vero de gradu ſit laborandum.

XXVIII.

Computandi ſunt Gradus in Succeſſione Feudali non ſecundum Jus Canonicum, uti voluit HOTTOMANNUS, *Diſp. feud. c.* 9. *ac ad text.* 2. *F.* 37. & eum ſecutus HARTM. PISTOR. *l.* 2. *q.* 19. *n.* 8. *& l.* 3. *q.* 23. *n.* 17. FACHIN. 7. *controv.* 26. GIPHAN. *de feud. c* 12. *n.* 4. à qua ſententia nec alienus videtur RITTERSHUS. *lib.* 1. *c.* 12. *q.* 8. ſed ſecundum Jus Civile arg. 2. *F.* 37. add. 1. *F.* 1. §. 4. 1. *F.* 8. 2. *F.* 26. §. *Si Vaſallus*, 2. *F.* 31. ROSENTHAL. *c.* 8. *Conclus.* 57. *n.* 9. 10. aſſerens hanc ſententiam uſu & conſuetudine plane univerſali corroboratam & munitam ac à Camera Imp. obſervari ſolitam nunquam ante hæc noſtra tempora in dubium vocatam fuiſſe, quam & CHRISTINÆUS, *vol.* 6. *dec.* 55. abhinc 54. annis, quibus tanquam Advocatus & Conſiliarius in Praxi verſatus ſit, Curias ſupremas tam feudalis, quam alias ſemper in judicando, abſque ulla contradictione ſecutas fuiſſe teſtatur. Eam igitur etiam ſequuntur STRUV. *c.* 9. *th.* 9. LUDWELL. *ſyn. c.* 10. *p.* 224. *& tr. de ſucceſſ. F. pag.* 217. FINCKELTHUS. *Diſp.* 6. *contr.* 38. RHETIUS, *in comm. Iur. Feud. p.* 128. *ſeq.*

XXIX.

Quousque vero ſeu ad quem usque gradum Agnatorum collateralium ſucceſſio protendatur, anxie inquirunt Dd. ceu videre eſt ap. ROSENTHAL. *c.* 7. *concl.* 56. *n.* 5. & *n.* 14. *ſeqq.* Nos cum SCHRADERO, *p.* 7. *c.* 7. *n.* 8. CARPZOV. *Diſp. Feud.* 5. *th.* 40. STRUVIO, *c.* 9. *th* 7. *n.* 1. FINCKELTHUSIO *Diſp. feud.* 6. *c.* 37. LUDWELL. *c.* 10. *p.* 228. *& tr. de ſucceſſ. feud. c.* 4 *p.* 221. *ſq* RITTERSHUS. *l.* 1. *c.* 16. *q.* 17. eam in

D infi-

Digitized by Google

infinitum extendi, veritate Juris inſpecta, nulli dubitamus; *per text.* 2. *F.* 50. ubi ex latere venientes omnes in infinitum admittuntur. 2. *F.* 31. 2. *F.* 92. Eoque jure non tantum Germanos, ſed & Belgas uti teſtatur GERHARD. FELTMAN. *de feud. cap.* 10. *th.* 7. n. 8. (ſi excipias Hollandos qui ultra decimum gradum neminem admittunt. NEOSTAD. *de Feud. Holland. ſucceſſ. c.* 5. *n.* 77.) Et ita, quotidie in Scabinatibus pronunciari, daß ungeacht Er weiter als im zehenden Grad/ und die Succeſſion in die Seiten Linien gerathen in dem Lehen billich folge/ teſtatur SCHUITZ. *in ſynopſ. Iur. Feud c.* 8 *n.* 155. Et quamvis SCHUREFIUS, *cent.* 1. *conſ* 66. in Ducatu Pomeraniæ ex inveterata conſuetudine receptum eſſe tradat, ut Agnati collaterales ad feudorum ſucceſſionem non admittantur ultra ſeptimum gradum, attamen ipſum in eo, quod ſententiam illam magis communem eſſe inquiat; peſſime falli ſcribit ROSENTHAL *cap.* 7. *concl.* 56. *gl. f.* & traditionem illius veram non eſſe aſſerit, JACOB, KLEIST, Nobilis Pomeranus *dec.* 2. *poſit Feudal.* 7. atq; in illa ipſa cauſa, de qua citatum illius Conſilium agit, der Behren in Vor-Pommern unter dem Amt Bart geſeſſen/ contra Ducem Pomeraniæ in Camera Imp. anno 1536. 16. Novembr. contrarium judicatum, teſte CHEMNITIO ap. BRUNNEMANN. *Conſ. ult. n.* 228. Neque aſſerto noſtro obſtat *text.* 2. *F.* 52. *§. Satis bene diſpoſitum*, *in fin.* verbis: *ſi hoc actum erit*. Ex quibus à contrario ſenſu videtur colligendum eſſe, regulariter id ita non eſſe, ſed tum tantum, quando expreſſe conventum eſt, vel tacite actum cum JACOBO DE BELVISIO, & BALDO ibid. reſpondent ALVAROTTUS, SCHENCK, Baro *ibid.* Subaudiendam particulam *maxime*, hoc ſenſu, quod ſucceſſio collateralium quidem regulariter in infinitum procedat, etiamſi hoc non fuerit actum, maxime tamen ita procedere, ſi id fuerit actum

BITSCL.

Digitized by Google

Bitschius, autem *ibid.* reſpondet, verba illa ſuppoſititia & adulterina eſſe, quæ non legantur 2. *F.* 99. ubi totum iſtud capitulum repetitur, habentur tamen in antiquiſſimis MSS. collectionibus *Iur Feud.* & in Anton. Mincuccii compoſitione ejusd. *lib.* 2. *tit.* 6 *pag. m.* 44. 45. 2. verba ea quoque referri poſſe ad ſuperiora nec ad proxime præcedentia de ſucceſſione in infinitum neceſſariò referenda eſſe, quaſi dicatur alterius factum, qui feudum ſuum pro ligio accepit, non oberit alteri, ſi hoc actum erit, ut id feudum non eſſet ligium.

XXX.

Diſtinguunt in hac quæſtione Borchold, *de feud. cap.* 7. *p.* 2. *n* 93. Gothofr. Anton. *Diſp.* 5. *th.* 7. *lit. k.* Obrecht. *lib.* 2. *c.* 16. *n.* 43. *ſeq.* Mynsing. 2. *Obſ.* 95. & ibi Fabric. Gail. 2. *O.* 150. ibi Græveus, & Fabricius Vultej. *l.* 1. *de Feud. c.* 9. *n.* 217. an Feudum à primo acquirente ſemel ad deſcendentes pervenerit, & ab his ad agnatos collaterales devolvatur, & tum hos in infinitum admitti concedunt, an verò Feudum à primo acquirente ad deſcendentes nullum tranſitum fecerit, ſed ſtatim vel ex pacto vel ex qua alia cauſa jure recepta, (vid. Schrader. *p* 7 *c* 7.) ad collaterales pervenerit, & tunc eos ſaltem ad ſeptimum gradum incluſive admitti volunt. Hancque ſententiam in Camera Imp. receptam tradunt Mynsinger. & Gail. *cit. loc.* imo eam generali Germaniæ conſuetudine probatam aſſerit Vultejus, *d. l.* Sed in Jure Feudali certè fundamentum nullum habet hæc diſtinctio, nec neceſſaria eſt ad conciliandum textum 2. *F.* 50. ſimilesque cum textu 1. *F.* 1. §. *hoc quoq; ſciendum.* 1. *F.* 8. qui loci longe commodius de Jure veteri explicari poſſunt, qua tamen de cauſa ad eam diſtinctionem Dd. confugerunt. vid. Bitsch. ad 2. *F.* 50. *notab.* 9. In puncto Juris ergò præcedenti poſitione propoſitam ſententiam veriorem eſſe nulli dubitamus, eaque

in Regnis, Electoratibus & Principatibus etiam recepta eſt. Exemplum illuſtre extitit ſuperiori ſeculo in Gallia, ubi HENRICUS IV. BURBONIUS HENRICO III. ex familia Valeſiorum ultimo ſuccedens vigeſimo primo ab eo diſtitit gradu. GUDELIN. *de feud. p. 3. c. 2. n. 8.* in Electoratu Palatino Carolo ex linea Electorali Palatina ultimo anno 1685. defuncto ſuccedens PHILIPPUS WILHELMUS, Comes Palatinus Neoburgicus 16. gradu ab eo diſtitit.

XXXI.

Agnatus repudiata hæreditate defuncti Vaſalli retinere feudum & in eo ſuccedere poteſt, Filius non item, ſed hic vel utrumque retinere vel repudiare debet. 2. *F.* 45. 51. *§. filius.* ratio eſt, quod filius, qui eſſe ſuum à patre habet & mediante perſona Patris ad Feudum pervenit, ac una quodammodo perſona juris fictione cum eo eſt. *l. fin. C. de impub. & aliis ſubſtit.* hunc honorem debeat Patri, ut ejusdem hereditatem licet onerosam adeat potius, quam ut repudiando eam publice vendi à creditoribus cum injuria defuncti Parentis patiatur arg. *§. 1. Inſt. qui & ex quibus cauſ. manum.* Quæ ratio cum in Agnato ceſſet, utpote qui tam ſtrictè honorem Agnati defendere non tenetur, mirum non eſt ſi & alia ſit Juris feudalis quoad ipſum deciſio dd. txx. STRUV. *c. 9. th.* 11. LUDWELL. *tr. de ſucceſſ. feud. c. 1. pag.* 132. *ſeq.* fruſtra hanc differentiam quoad Feudum ex pacto & providentia tollentibus & filio æque ac Agnato jus ſuccedendi in feudo ex pacto & providentia concedentibus, licet repudiet hereditatem paternam ALEXANDRO *vol.* 5. *Conſ.* 74. *n.* 4. 6. PINELLO *in L.* 1. *C. de bon. matern. p.* 3. *n.* 85. MYNS. 3. *O.* 67. *n.* 5. Non enim textus illi ſe patiuntur reſtringi ad feudum hereditarium, ſed potiſſimum de Feudo ex pacto & providentia ſunt intelligendi, quia hoc proprium eſt, de quo in dubio textus in genere de feudo loquentes

tes

Digitized by Google

tes accipiendi, quod pluribus evincit Hartm. Piſtor. *lib. 2. q. 2. n. 10. ſeqq.* quin & reſpectu feudi hereditarii inter filium & agnatum non eſt differentia arg. *l. 1. ff. de acquir. vel. amitt. hæred.* Notabilem limitationem habet Carpzov. *p. 2. c. 47. d.* 8. quod filius repudiata Patris hereditate feudum retinere poſſit, ſi hoc filii intuitu Patri, vel una cum Patre filio in ſpecie conceſſum fuerit.

XXXII.

Inſignis quæſtio eſt: An Agnatus in feudo hereditario ſucceſſurus defuncti Vaſalli heres etiam neceſſario eſſe debeat, & ita minime ſuccedere queat, quando heres eſſe non poteſt, quia defunctus Vaſallus alium heredem in teſtamento inſtituit? ita quidem tradunt magno numero allegati à Mart. Chemnitio ap. Brunnemannum *Conſil. ult. n. 62. ſeqq.* Sed contrarium indubie verius eſt. Iniquum enim foret Agnatum, qui heres quidem eſſe non renuit, ſed quoniam hereditas ipſi delata non eſt, heres eſſe nequit, absque omni ſua culpa feudi ſucceſſione privari. arg. *l. 7. C. de his quibus ut indign. l. 16. in f. C. de inoff. teſtam.* Et apertiſſima eſſet via fraudibus, poſſet enim Vaſallus ſemper inſtituere heredem extraneum, & ita pro lubitu proximiores agnatos bonorum feudalium ſucceſſione defraudare. *laud.* Chemnitius *d. Conſ. n. 358. ſeqq.* ubi plures in hanc ſententiam allegat, eamque cōmuniorem ait, quod ex conſuetudine Germaniæ & Zasii teſtimonio confirmat Gail 2. *Obs.* 154. *n.* 18. eique ſubſcribit Klock *vol. 1. Conſ.* 17. *n.* 144. *ſeqq.*

XXXIII.

Illi qui ut Agnati in Feudis ſuccedere volunt, ſi non ſatis conſtet, ân à primo acquirente deſcendant vel non, tenentur id probare, vel per teſtes, etiam domeſticos, Mascard. *de prob. Concl.* 69. *n.* 1. & 2. & Con-

ſanguineos Joh. Andre. *de Conſang. & affin. n.* 92. vel per Inſtrumenta. Mascard. *Concl.* 411. *n.* 21. imprimis in Archivis publicis reperta, Natta, *Concl* 636. *n.* 41. 91. vel libros genethliacos Gail. 2. *O.* 149. *n.* 7. 8. Mynsing. 5. *O* 79. non vero ſufficit, ſi doceant ſe eodem nomine & communi Inſigni gaudere, niſi Conſuetudo iſtius loci pro ipſis militet *Rhet. Comm. Iur. feud. L.* 1. *tit.* 1. *vers. & ut frater fratri n.* 4. quamvis ratione adipiſcendæ poſſeſſionis multũ prodeſſe poſſit. *Rhet. d l, n.* 5. Rosenth. *c.* 2. *concl.* 29. *add.* Knipschild. *de fideicomm famil. Nob. c.* 14. *per tot.* ſub contentione de proximitate qua ſucceſſionem defendendi ſunt poſſeſſores, quamdiu de cæteris ſucceſſionem prætendentibus proximitas non perinde liquida eſt. Mev. *part.* 3. *dec.* 135. Brunnemann. *ad. l.* 23. *de acq. vel amitt. poſſ. n.* 6. alias tamen in contentione ſuper Jure ſucceſſionis contra alios agnatos poſſeſſores ſolã agnationem probaſſe non ſufficit, ſed gradus proximioris probatione opus eſt Mev. *d. p.* 3 *dec.* 137. Chemnit. ap. Brunnem. *conſ. ult. n.* 17. *ſeq. n.* 476. *ſeqq.*

XXXIV.

Conſtat feudum antiquum in præjudicium agnatorum ex prima inveſtitura jus quæſitum habentium à Vaſallo alienari non poſſe 2. *F.* 39. ſi ergo ſine eorum conſenſu alienatum ſit, ipſi ex duplici capite illud revocare poſſunt, nempe vel jure protimiſeos ſeu retractus, vel jure delatæ ſucceſſionis.

XXXV.

Jus protimiſeos & jus retractus communiter, confunduntur, proprie autem ita differunt, ut Jus protimiſeos præſupponat contractum, alienationis cum alio ſaltem cœptum, nondum autem perfectum, ſi nempe proximior ut feudum alteri vendendum ſibi eodem pretio, quod alius ſolvere paratus eſt, iisdem terminis & condi-

tioni-

tionibus vendatur, petat. Jus retractus autem contractum jam perfectum & feudum in alium jam translatum præſupponat, quippe quod retrahens refuſo emptori pretio quod ipſe dedit, ab eo revocat. DN. STRYK. *cap.* 20. §. 3. 4.

XXXVI.

Permiſſum eſt Jure retractus feudum venditum in ſuum uſum revocare Agnatis non promiſcuè omnibus, ſed proximioribus, qui ut in ſuccedendo, ſic & in alienato feudo revocando remotioribus præferantur 2. *F.* 3. §. 1. 2. *F.* 9. §. 1. *in fin.* 2. *F.* 26 §. *Titius.* VULTEJ. *l.* 1 *c.* 11. *n.* 96. ſi plures ſint proximiores & in unum vel alterum ex illis feudum fuerit alienatū, aut ſi aliqui ex proximioribus in alienationem in extraneū factam conſenſerunt, reliquis ejusdem gradus, qui non conſenſerunt, id non eſt præjudicio, ſed utrique tàm præteriti, quàm non conſentientes, ad feudi revocationem admittendi ſunt, non quidem in ſolidum, ſed pro ſuâ quisque portione, quia omnibus æquale jus eſt. ROSENTHAL. *c.* 9. *concl.* 81. *n.* 2. 2. 5. Si a. proximior agnatus retrahere aut nolit, aut non poſſit, vi Edicti ſucceſſoru ſequens in gradu ex remotioribus ad redemptionem admittitur, vivente licet proximiore in alienationem conſentiente, poſt SCHRADER, ROSENTHAL. alios que GOTHOFR. ANTON *Diſp.* 10. *th.* 5. *lit. a.* STRUV. *c.* 13. *th.* 20. CARPZOV. *p.* 2. *c.* 49. *d.* 7. ubi diſſentienti HARTM. PISTOR. reſpondet & præiudicio Scab. Lipſ. hanc ſententiam confirmat. Ex quo patet, ad hoc, ut retractus jus competat, neceſſe non eſſe, ut retrahere volens tempore alienationis factæ proximior fuerit, ſed ſufficere, modo tempore, quo revocat, nemo ſit, qui ipſum antecedat arg. *l.* 77. §. 27. *de legat.* 2.

XXXVII.

XXXVII.

Competit jus retrahendi adverſus eum, in quem Vaſallus feudum alienavit, præcipue emptorem extraneum, ejusque heredem, imo ſi ab his rurſus alienatũ ſit, adverſus quemcunque poſſeſſorẽ. Siquidem actio ex hoc jure reſultans etſi perſonalis, in rem tamen ſcripta eſt, ut poſſeſſorem ſequatur. Gail 2. *O.* 19. *n.* 6. 7. Nec evitabit hanc actionem agnatus remotior in quem feudum alienatum reperitur. 2. *F.* 26. *§. Titius.* Rosenth *cap.* 9. *c.* 81. *n.* 3. Quinimo ſi ipſe Dominus feudi illud emerit adverſus hunc proximior Vaſalli Agnatus conſiſtere potuit Schrader *p.* 8 *c.* 7. *n.* 29.

XXXVIII.

Retractus locum potiſſimum habet in venditione vel quando pretium intervenit. Hinc primarium ejus requiſitum eſt, ut retrahens juſtum & integrum pretium offerat & refundat, quod emptor dedit; dd. *txx.* etiamſi illud juſtam æſtimationem excedat. Schrader *p.* 8. *c.* 7. *n.* 7. modò fraus & dolus abſit Schrader. *d. l.* Richter *dec.* 76. *n.* 118. *ſeq.* Carpzov. *p.* 2. *c.* 33. *d.* 2. à quo ſuſpicionibus gravatus ſe juramento purgabit, Carpzov. Richter. *dd. ll. num.* 122. Reſtituat itidem ſumptus confirmandi contractus cauſa factos, nummos bibales der Wein- oder Lauffkauff / Carpzov. *d. c.* 33 *d.* 8. Richter *d. dec.* 76. *n.* 140. Laudemium ab emptore ſolutũ Richter. *d. l. n.* 137. Carpzov *d. l.* item impenſas neceſſarias & meliorationes, ita tamen ut modicarum nulla habeatur ratio. Carpzov. 3. *c.* 73. *d.* 7. Richter *d. l. num.* 139. Alterum hujus juris requiſitum eſt, ut exerceatur intra annum, à facta venditione, non ſubſecuta demum traditione numerandum 2. *F.* 9 § 1. 2. *F.* 26. *§. Titius.* quod tempus tamen non currit abſenti & ignoranti, ſed plenam & perfectum contractus notitiam habenti. *d. §. Titius.* Gothofr. Anton. *D.* 10. *th.* 6. *lit. d.*

XXXIX

XXXIX.

Jure delatæ ſucceſſionis ab Agnatis utili rei vindicatione revocatur feudum in illorum præjudicium quocunque titulo alienatum, nullo etiam pretio refuſo, (quippe cujus ratione emtor regreſſum ſuum habet adverſus ſucceſſores allodiales alienantis Struv, *c.* 13. *th.* 9.) quando ſucceſſio feudi alienati, defuncto alienante, ejusque liberis, ad ipſos Agnatos devolvitur, ſic pariter, ut proximiores in ſuccedendo, excludant & hîc remotiores 2. *F.* 3. §. 1. 2. *F.* 9. §. 1. nec hi niſi delatâ ſibi ſucceſſione, & ita proximioribus defunctis, hoc jure uti posſunt. Viventibus enim proximioribus remotiores ſicut non ſuccedere, ita nec revocare feudum poſſunt, cum revocatio hæc in jure delatæ ſucceſſionis ſe fundet. Quod tamen limitamus, ſi proximiores feudum plane repudiaverint. Hoc enim caſu remotioribus ſicut jus ſuccedendi, ita quoque revocandi, licet viventibus adhuc proximioribus, defertur. Struv. *c.* 13. *aph.* 17. Hartm. Pistor. *p.* 2. *q.* 16. *n.* 58. *ſeqq.* Berlich. *p.* 2. *concl.* 57. *n.* 63.

XL.

Hoc jure autem (quo totis 30. annis, à tempore delatæ cuique ſucceſſionis numerandis, uti licet, in quemcunque etiam feudum alienatum reperiatur, ſive in extraneum ſive in remotiorem, agnatū. *arg. l.* 3. 4. *C. de præſcript.* 30. *an.* Struv. *cap.* 13 *th* 18. Finckelthus. *D.* 10. *th.* 5. Jtter. *de feud. Imp. c.* 23. §. 14. *ſeq.*) feudum revocaturos nec alienantis heredes in allodio factos. *arg. l.* 14. *C. de R. V. l.* 149. *ff. de R. J.* Gothofr. Anton, *D. F.* 10 *th.* 10. *lit. a* nec in alienationem conſenſiſſe, aut eam ratihabuiſſe oportet, *arg.* 2. *F.* 26. §. *Titius* 2. *F.* 39. Gothofr. Anton. *d. th.* 6. *lit. b.* Struv. *c.* 13. *th.* 19. Qui enim contractum conſenſu ſuo, ſive expreſſo, ſive tacito, (qui non ex ſola præſentia & taciturnitate, qua

alienationi præſens non contradixit, nec ex eo, quod quis inſtrumentum venditionis ſubſcripſerit, quia hoc tanquam teſtis feciſſe præſumitur, colligitur Dn. Stryk, *diſp. de præſumpt. Feudal. cap. 5. n. 34. ſeq.* ſed tum demum intervaniſſe cenſetur, ſi ultra præſentiam verbis quibusdam aut facto alienationem ſeſe probare oſtenderit, v. gr. ſi emptori perſuaſerit, ut emeret, vel evictionem ſe præſtituram ſpoponderit. *l. 11. C. de evict.* ſi ipſemet inſtrumentum vendit. confecerit aut ſcripſerit *l. 26 §. 1. de pignor. & hypoth.* item ſi præſens emptori manū porrexerit ei de feudo empto gratulans Pruckmann, *vol. 1. Conſ. 4. n. 71.* Dn. Stryk. *d. l.*) firmarunt, non ſibi ſolum, ſed & heredibus ſuis omnem omnino feudi revocandi viam præcluſiſſe intelliguntur. Finckelth. *Diſp. 10. th. 4.* reliqui tamen ejusdem gradus exiſtentes agnati, qui haud conſenſerunt in contractum, feudum pro rata revocare haud prohibentur Struv. *c. 13. th. 19. n. & th. 22. n. 3.* Carpzov *p. 2. c. 48. d. 4. 5.* nec remotioribus nocet aut ullum præjudicium gignit conſenſus à proximiori præſtitus Berlich. *dec. 125.* ſicut nec completa contra proximiorem præſcriptio iis obeſt. Struv. *c. 13. th. 18. n. 4.* nec tutorio vel curatorio nomine præſtitus conſenſus proprium tutoris vel curatoris jus lædit, ſed hoc ei ſalvum & integrum manet. *arg. l. 26. C. de admin. tut. §. 4. Inſt. de Inoff. teſtam.* Hartm. Pistor: *p. 2. q. 7. n. 11.*

XLI.

Si futura venditio proximiori agnato denunciata vel ipſe ad emendum feudum requiſitus fuerit, id autem facere recuſaverit, an nihilominus feudum alii venditum per revocationem recuperare poſſit, an vero ita recuſando in feudi alienationem conſenſiſſe, ſibique in revocandi jure præjudicaſſe intelligatur? non levis momenti quæſtio

Digitized by Google

ſtio eſt? Diſtinguendum hic cenſemus: an agnatus ad emendum feudum requiſitus ſaltem fuerit & ad factam requiſitionem, da ihm das Gut angetragen worden/ tacuerit, an verò requiſitus expreſse dixerit, ſe emere nollè. Priori caſu ad repetitionem feudi, tàm vivo alienatore jure retractus, quàm eo mortuo, ex jure delatæ ſucceſſionis agnatum admittendum putamus cum Carpzov. *p.* 2. *c.* 48. *d.* 6. Richter. *dec.* 76. *n.* 173. qui Scabinos Lipſienſes & JCtos Jenenſes ſic reſpondiſſe teſtantur, add. Mev. *p.* 3. *dec.* 324. Poſteriori caſu agnatum jure retractus feudum revocare poſſe negamus cum Mevio *p.* 2. *dec.* 253. Mollero, *ad Conſt. Elect. Sax.* 32. *p.* 2. *num.* 17. ibique alleg. Wesemb. Carpz. *p.* 2. *d. c.* 32, *d.* 1. *n.* 7. ubi tradunt Agnatum ad Jus retractus ſemper admitti debere, niſi huic juri vel expreſse renunciaverit, vel ſaltem ſe emere nolle dixerit, ita ut horum alterum ad excludendum eum ſufficiat. Sicque JCtos Witteberg. & Scab. Lipſienſes reſpondiſſe referunt Wesemb. & Carpz. *d. l.* Quod verò attinet revocationem ex jure delatæ ſucceſſionis, illam etiam hoc caſu poſter. admittendam arbitramur, quia ſe emere nolle dicens ſaltem cenſetur renunciare præſenti emptioni, ad quam præ aliis fuiſſet admittendus, non autem futuræ ſuæ ſucceſſioni & juribus ab illa dependentibus, quæ ſine pecunia & refuſione pretii exercere poteſt.

XLII.

Si Vaſallus ob feloniam feudo privatur, hoc, ſi novum, indiſtincte, ſive felonia in Dominum ſive in extraneum commiſſa ſit, ad Dominum irrevocabiliter redit. 2. *F.* 24. §. *f.* 2. *F.* 38. Vult. *lib.* 1. *c.* 11. *n.* 136. & hanc concluſionem tanquam veriſſimam ab omnibus receptam eſſe teſtatur Thom. de Marinis *tr. de generib. & qual. feud. tit.* 3. *n.* 25. niſi feudum principaliter vel non minus contemplatione filiorum, quam Patris, ab initio à Domino conceſſum fuerit, vel ita, ut conſtet, mentem & voluntatem concedentis fuiſſe, quod ob Patris delictum filii non debeant privari. Vult. *d. l.* Si autem antiquum ſit feudum, di-

ſtinguendum, an felonia in Dominũ directe vel indirecto commiſſa, aut in extraneum. Priori caſu feudum ad Dominum revertitur *2. F. 24. §. fin. 2. F. 37.* An vero perpetuo apud eum maneat, an verò duntaxat ad vitam Vaſalli delinquentis & deſcendentium ejus (quibus in hoc feudo regulariter culpa patris nocet BOCER. *q. 3. de modis amitt. feud. n. 36 ſeqq.* ubi aliquot limit. HART. PISTOR. *l. 2. q. 16.*) poſt horum mortem vero Agnatis ſit reſtituendum, acriter inter ſe digladiantur interpretes? Eorum putamus æquiorem & humaniorem ſententiam, qui poſterius defendunt, quia hoc modo ſatisfit Domino pro injuria, & agnatis jus ſuum, quod habent ex prima inveſtitura, conſervatur, in quorum numero STRUV. *c. 15. th. 14.* FINCKELTHUS. *Obs. 58. & D. F. 10. th. 21.* H. PISTOR. *l. 2. q. 15. n. 32. ſeqq.* OBRECHT. *lib. 4. c. 9. n. 113. alleg. à* BERLICHIO *p. 3. concl. 37. n. 22.* MENOCH. *Cons. 304. n. 35. & Cons. 534. n. 14.* REUSNER *D. 10. th. 17.* RHET. *in Comm. I. F. pag. 239. & 252.* STRYCK. *c. 23. q. 48.* Diſſentiunt autem CARPZOV. *p. 3. c. 27. d. 1.* BERLICH. *d. p. 3. concl. 37. n. 19. 20.* GAIL. *de P. P. tit. 2. c. 13.* ubi ab hac ſententia dicit in judicando non recedendum & ſecundum eam in Camera judicatum ROSENTHAL. *c. 11. concl. 3. n. 3. 4. 5.* BOCER *de mod. amitt. feud. q. 4.* RITTERSHUS *l. 2. c. 6. q. 24. & 29.* LUDWELL. *in ſyn. p. 387.* Poſteriori caſu, ſi in extraneum nempe commiſſa felonia, Agnatis proximioribus (non ei demũ qui in quarto vel ulteriori gradu conſtitutus *2. F. 37.* CARPZOV. *p. 3. c. 27. d. 2.*) ſtatim, etiam vivente adhuc Vaſallo, feudum defertur *2. F. 24. § fin. 2. F. 37.* VULT. *l. 1. c. 11. n. 71.* STRUV. *c. 15. th. 15.*

XLIII.

Commiſſam autem in ſe feloniam Dominus tam ante quam poſt latam ſententiam declaratoriam vel privatoriam, executioni quoque mandatam, remittere poteſt irrequiſito Agnatorum conſenſu, quia nihil ipſorum intereſt hoc caſu, ſi Dominus Vaſallo gratiam faciat & culpam remittat. Sed ſi in extraneum felonia commiſſa, ante quidem, non vero poſt latam ſententiam, in agnatorum præjudicium culpam remittere poteſt, cum hi ex lata ſententia jus quæſitum habeant, feudo ad ipſos devoluto. DN. STRYCK. *Diſp. de Culpa Vaſallo remiſſa. cap. 4. n. 28. ſeqq.*

TANTUM.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google